

Marc De Bie

MOCHT JE DIE DAG AAN ME DENKEN

PERSONAGES

Hij (68)

Zij (55)

VOORGESCHIEDENIS

Hij heeft een kostuum gekocht in de Tosca, wat hem met haar, de verkoopster, in contact bracht. Er volgen een aantal deels toevallige en deels gewilde ontmoetingen tussen hem en haar.

DECOR

De cafetaria van een ziekenhuis.

1^e toneel (oktober)

Hij Hei.

Zij Hei.

Hij Ken je me nog?

Zij Ik denk het wel.

Hij Hoe gaat het met je? En met je man?

Zij Goed.

Hij Mag ik?

Zij Asjeblief.

Hij (gaat zitten) Hij moest aan een nieuwe chemokuur beginnen, heb ik dat goed onthouden?

Zij Ja.

Hij En?

Zij De behandeling is achter de rug.

Hij Is hij er weer ziek van geweest?

Zij Dat viel mee. Hij heeft courage genoeg.

Hij Jij ook, denk ik. Je ziet er in elk geval goed uit. Sterk. Hou vol.

Zij Ik doe het met liefde. Dat houdt me recht.

Hij Volgen er nog sessies?

Zij Ja. Over een maand al.

Hij Hier?

Zij Nee. In het Stedelijk Ziekenhuis. Dichter bij huis. En bij mijn werk.

Hij Je werk. Hoe gaat het in de Tosca?

Zij We verkopen nog altijd kostuums.

Hij Meer dan anders, neem ik aan. De winter staat voor de deur.

Zij De verkoop valt mee.

Hij Met een medewerkster als jij kan dat niet anders.

Zij Ik moet vooral veel aanpassingen doen. Zoals laatst die broek van jou.

Hij Retoucheren kan je.

Zij En? Ben je ermee naar het bos geweest, de eerste keer dat je het aanhad, je kostuum?

Hij Dat je dat onthouden hebt.

Zij Het was eens iets anders dan de flauwekul die ik meestal moet horen.

Hij Er is nog geen eerste keer geweest.

Zij Hoe?

Hij Nee.

Zij En je hebt het al ... laat me nadenken ... drie ...

Hij Vier maanden.

Zij Ook een manier om je kleren niet te verslijten.

Hij Door die natte zomer was het te modderig in het bos.

Zij Sorry, maar ik moet er nog om lachen. In het bos God gaan bedanken voor een nieuw kostuum.

Hij Een speciaal kostuum. Mijn laatste.

Zij Hoe weet je dat?

Hij Ik ben niet onsterfelijk.

Zij Maar oud ook nog niet. Zie je er niet uit tenminste.

Hij Dat zei je toen ook.

Zij Maar je vertelde niet hoé oud.

Hij Oud genoeg.

Zij Het is jouw pak. Je draagt het waar en wanneer je wil. Desnoods om twaalf uur 's nachts in het Zoniënwoud.

Hij De bomen zijn mijn kerk. God is er alom aanwezig.

Zij En geloven doe je op jouw manier.

Hij Dank je.

Zij Dus, op de diplomering van je kleindochter heb je 't ook niet aangehad? Daar had je het eigenlijk voor gekocht. Zei je. Waarom niet?

Hij Een reden heeft ze niet opgegeven. Trek toch maar iets sportiefs aan, was haar commentaar. Mijn koerspak mocht niet.

Zij Zonder twijfel door je bleke benen.

Hij Hoe weet je dat?

Zij Krómme bleke benen. Ik heb je heel even in je slipje gezien.

Hij Ongewild, neem ik aan.

Zij Mannenbenen kunnen me gestolen worden. Zelfs de gebruikte coureursexemplaren.

Hij Wat me nu opvalt: in de Tosca was je minder van zeps dan hier.

Zij In de Tosca ben ik verkoopster. Die mag alleen luisteren en vriendelijk zijn.

Hij Ik heb graag dat je vriendelijk bent maar ook dat je babbelt.

Zij Babbelen? Mijn mond staat niet stil.

Hij Dat je vrank en vrij babbelt, bedoel ik. Zoals je nu bezig bent.

Zij Wil je dat echt?

Hij Er is weinig dat ik zo op prijs stel als openhartigheid.

Zij Van nature ben ik rechttoe rechtaan. Dat speelt me soms parten. Op het werk bijvoorbeeld. Daar moet ik me elke dag inhouden. Soms lukt dat niet

Hij Niet uitleggen, tonen.

Zij Weet je wat ik dacht, toen ik je vier maanden geleden bezig hoorde?

Hij Zeg het me.

Zij Wat een kwistenbiebel, dacht ik.

Hij Kwistenbiebel, dat woord moet ik onthouden.

Zij Je bent niet boos. Fijn. Je stijgt in mijn achting.

Hij Is het niet meer dan dat?

Zij Is het niet genoeg? Om nog eens op je nieuwe pak terug te komen: ik vind het flauw van je kleindochter dat je er niet mee naar haar diplomering mocht.

Hij Wie ben ik om het haar op zo 'n belangrijke dag niet naar de zin te maken?

Zij Deed het je echt niets?

Hij Het ging maar om een kostuum. Trouwens, wat maakt het uit wat anderen willen of niet willen?

Zij steekt de hand omhoog, alsof ze een hoogte wil aanduiden.

Hij Wat?

Zij Je stijgt weer een beetje in mijn achting.

Hij kijkt naar het plafond.

Zij Wat?

Hij Ik wil niet door het plafond vliegen.

Zij Wanneer denk je het de eerste keer te zullen dragen?

Hij Wie leeft zal zien. Op mijn dochter moet ik in elk geval ook niet rekenen. De moeder van mijn kleindochter. Ze geeft geen feest.

Zij Is daar een reden toe?

Hij Om een feest te geven of om dat niet te doen?

Zij Je verwacht me met je vragen.

Hij Ze is gescheiden. Daar geven ze nu een echtscheidingsfeest voor toch? Wel, mijn dochter niet.

Zij Verstandige vrouw. Scheiden vier je niet.

Hij En geen viering, geen kostuum.

Zij Waarom ben jij ... Sorry. Dat mag ik niet vragen.

Hij Toch.

Zij Nee.

Hij Waarom ik gescheiden ben?

Zij Ik wou het toen niet weten en nu ook niet.

Hij Mijn vrouw vond dat ik er te veel was voor de anderen, de wielertoeristen bijvoorbeeld, de heemkundige kring, Natuurpunt, en te weinig voor haar. En schatten verdiende ik ook al niet. Gebrek aan ambitie zeker.

Zij Dat klinkt te simpel om correct ter zijn, maar ik heb verder geen commentaar.

Hij Zij geeft wel een feest. Mijn ex. Ze gaat hertrouwen. Maar ik ben niet uitgenodigd.

Zij En geen uitnodiging, geen kostuum. Had je er eigenlijk een nieuw nodig?

Hij Kan ik het nog terugbrengen? Ik heb het kasticket nog.

Zij Na een retouche nemen we niets terug.

Hij Misschien had ik beter toch die spijkerbroek en de donkerblauwe blazer genomen?

Zij Blazers zijn voor verliefde mannen, heb ik gezegd.

Hij Juist die uitspraak deed me daarna twijfelen. Ik wil graag nog eens verliefd worden.

Zij Dat zal je vriendin niet graag horen. Er moet me nog iets van het hart. Waarom was zij er niet bij toen in de Tosca, je vriendin?

Hij Misschien wist ze dat niemand me beter zou helpen kiezen dan jij.

Zij Een goede vriendin waakt over de goede smaak van haar partner.

Hij Ze was niet beschikbaar.

Zij Pover excuus.

Hij Mentaal niet beschikbaar.

Zij Is het zo iemand? Sorry.

Hij Blij, droef, opgewonden, geëngageerd, afwezig. Zo iemand. Altijd verrassend dus.

Zij Sorry, ik wist niet ...

Hij Ik neem je niks kwalijk, Maja ook niet ten andere. Mijn vriendin.

Zij Sandra is ook depressief. Sandra, mijn collega. Ze is weer opgenomen. Hier. Ik kom van bij haar.

Hij Dan hadden we elkaar ook op het derde kunnen treffen. Maja ligt op 308.

Zij Ligt zij hier ook? Kom je nu van bij haar of ga je naar haar toe?

Hij Ik kom van bij haar. Straks loop ik nog eens binnen. Hoewel ... Daarnet heeft ze me de kamer uitgestuurd. Uitgejaagd eigenlijk. Is Sandra ook zo wispelturig?

Zij Nee. Maar ze weent veel.

Hij Dat doet Maja niet.

Zij Hou je van haar?

Hij Of ik van haar houd?

Zij Draai niet rond de pot.

Hij Wat betekent van iemand houden op mijn leeftijd?

Zij Dat weet ik niet. Maar op mijn leeftijd, en ik word er toch ook vijfenvijftig, betekent van iemand houden, van een man in mijn geval: me betrokken voelen met hem, zorgen voor hem, genieten van hem, vriendschap voelen voor hem, en hem onvoorwaardelijk trouw zijn.

Hij Een heel programma.

Zij Vooral dat laatste vind je waarschijnlijk te zwaar. Trouw zijn. Sorry, ik ben weer stout.

Hij Denk je dat ik er zo eentje ben? Een Don Juan op leeftijd?

Zij Je bent er in elk geval eentje die een vriendin heeft, maar geen tweede relatie uit de weg zou gaan. En zeker niet met een blauwe blazer aan.

Hij Ik had het over verliefd worden, niet over een relatie.

Zij Van 't een komt 't ander. Hoe gevaarlijk ben je eigenlijk?

Hij Te weinig om je nu snel weg te doen lopen. Als je dat zou willen tenminste. Wat ik niet hoop.

- Zij Ben je er soms een die vrouwen wil imponeren? Dat verhaaltje van God danken in het bos, hoort dat ook bij je tactiek? Wil je misschien ook op mij indruk maken?
- Hij Rechthoerig rechtaan, het is echt een verrassende ervaring voor mij. Een verfrissende.
- Zij Ik werk twintig jaar in de afdeling herenkostuums. Ik ken de heren intussen wel. Heren tussen haakjes. De meeste heren kunnen hun begeerte niet camoufleren. De manier waarop ze je uitkleden. Met jou wil ik naar bed, hoor ik hen denken.
- Hij Zou het altijd wel zo hitsig zijn? Tussen droom en daad staan wetten in de weg ...
- Zij ... en een maatstok die altijd in mijn buurt ligt.
- Hij Moet ik me bedreigd voelen?
- Zij Jij niet. Jij bent beleefd. Vriendelijk. Lief zelfs. Of iets wat daar op trekt. 't Kan ook schijnheiligheid zijn. Waarschijnlijk niet.
- Hij Ik draag nu ook boxershorts. Toen nog niet. Of maakt dat geen verschil?
- Zij Niet als je je broek aanhoudt. Je hebt ook donkere sokken aan, heb ik gemerkt toen je binnenkwam. Wat moet ik daar uit afleiden?
- Hij De mode is jouw terrein.
- Zij Dat je broekspijpen een paar centimeter te kort zijn. Als je rechtstaat, mag ik geen kousen zien. En zeker geen lichtkleurige. Komt niet van bij ons zeker, die broek?
- Hij De bretellen die jij me aangeraden hebt te dragen wel.
- Zij Wat zei je vriendin ervan?
- Hij Maja vindt mijn boxershorts leuk.
- Zij Ze laat zich dus niet afschrikken door je bleke benen?
- Hij En ze heeft geen pashokje nodig om die te zien.
- Zij Had het gordijn van de paskamer dan maar beter dichtgetrokken.
- Hij Eigen schuld, dikke bult.
- Zij Er zijn mannen die het echt proberen, weet je. In hun slipje het gordijn opschuiven en een onduidelijke vraag stellen. Terwijl de inhoud van hun slip ...
- Hij Eigen schuld, dikke bult.
- Zij grinnikt.
- Hij Mocht ik er de pen voor hebben, ik zou je avonturen te boek stellen. 'Uit het leven gegrepen. Memoires van een verkoopster van herenconfectie'. Lezers smullen van zoiets. Maar ik ben geen schrijver.
- Zij Wat ben je ook weer?
- Hij Wàs ik ook weer. Ik ben al acht jaar met pensioen.
- Zij ik herinner het me. Een notarisklerk!
- Hij Niet zoveel misprijzen. Notarisklerken zijn ook maar mensen.

Zij Mijn type niet.

Hij En ze dragen meestal een kostuum. Goed voor jullie omzet.

Gerinkel van een mobiele telefoon.

Zij (kijkt even naar het toestel en staat dan recht) Ik moet gaan. Het was prettig je nog eens gezien te hebben. En vooral gehoord.

Hij Al het genoeg was voor mij.

Zij Als je je nieuw pak eens aanhebt, stuur me dan een selfie.

Hij Dan heb ik je nummer nodig.

Zij Ook waar. Laat maar zitten.

Hij Te ingewikkeld?

Zij Zoiets. Een prettige dag voorts.

Hij Weet je eigenlijk nog wat je laatste woorden waren toen?

Zij Toen?

Hij In de Tosca. Ze waren je antwoord op mijn vraag.

Zij Ik ben beter in vragen stellen dan in antwoorden geven.

Hij 'Zullen we elkaar ooit nóg eens ontmoeten?' vroeg ik.

Zij En wat antwoordde ik?

Hij Je zei: 'Laten we dat aan het toeval overlaten.'

Zij Nu schiet het me te binnen.

Hij Zullen we elkaar ooit nog eens tegenkomen?

Zij Bedoel je ... ?

Hij Ja. Ik herhaal mijn vraag van toen.

Zij Ik herhaal mijn antwoord van toen.

Samen Laten we dat aan het toeval overlaten.

Hij Jij gelooft er echt in, in het toeval.

Zij Jij niet?

Hij Ons leven is wat wijzelf ervan maken. Klinkt schoolmeesterachtig, ik weet het.

Zij Echt iets voor een notarisklerk.

Hij Vind je me een schoolmeester?

Zij Ja. Maar da 's niet zo erg als te korte broekspijpen.

Hij Ik ben gek op je stijl. Die openhartigheid. Die eerlijkheid. Eerlijkheid is het begin van de vriendschap.

Zij Allee vooruit.

Hij Eventjes nog. Wanneer verjaart je moeder?

Zij Wat komt die erbij kijken?

Hij Mocht je op haar verjaardag van je moeder toevallig aan me denken, toevallig, kom dan hiernaartoe, naar de cafetaria, ik zal er ook zijn. Soms moeten we het toeval een duwtje geven.

Zij Zeg nu nog dat je geen kwistenbiebel bent.

Hij Wanneer?

Zij Wat?

Hij Verjaart ze?

Zij 13 januari. Ze wordt er negenenzeventig. Of moet je dat niet weten?

Hij noteert iets in zijn smartphone.

Zij Het is toch geen vrijdag?

Hij Ben je bijgelovig?

Zij Ja.

Hij Het is een zondag.

Zij Een mooie dag.

Hij Laat het ook een mooi weerzien worden. Met jou erbij kan dat niet anders.

Zij Dat noemen ze de charmeur uithangen. Dat pakt niet bij mij, vent. (af)

Hij Het Tosca-complex.

2^e toneel (3 maanden later, 13 januari)

Zij zit aan het tafeltje, het hoofd in de handen.

Hij (op) Je bent er. Scheelt er iets? Je man? Wanneer?

Zij Een uur geleden.

Hij Je hoeft niets te zeggen. En mocht ik te veel zijn, wacht niet om me teken te doen.

Zij Waarom zit ik in de cafetaria? vraag je je af. Ik heb mezelf een uur gegund om alles even los te laten. Om eens een uurtje in de wereld van de levenden te zijn. De laatste weken ...

Hij Jouw pijn is de mijne.

Zij Het is allemaal zo snel gegaan.

Hij Het leven krijgen we niet gratis. Zijn prijs heet de dood.

Haar mobiele telefoon rinkelt.

Zij Hallo. (luistert; sluit de gsm) De begrafenisondernemer.
Hij Ik wou dat ik je kon helpen.
Zij Heb je gedaan.
Hij Je moeder zal haar negenenzeventigste verjaardag nooit meer vergeten.
Zij Ik ook niet.
Hij Tot?
Zij is al weg.

3^e toneel (2 maanden later, maart)

Zij zit aan het tafeltje; Hij op.

Zij Ga zitten. Bedankt dat je gekomen bent.
Hij Bedankt om me uitgenodigd te hebben.
Zij Je telefoonnummer heb ik uit het klantenbestand van de Tosca. Mocht dat?
Hij Ik ben blij dat je het gebruikt hebt.
Zij Wil je weten waarom?
Hij Eigenlijk wel.
Zij Om mezelf te begrijpen.
Hij Hoe kan ik je daarbij helpen?
Zij Omdat jij het misschien al begrijpt.
Hij Ik ...
Zij Waarom ik die keer naar je toe gekomen ben. De dag dat Wilfried gestorven is.
Hij Om het even van je af te zetten, zei je.
Zij Ik was al vóór hij stierf van plan om te komen.
Hij Vind je dat fout?
Zij Jij niet?
Hij Ik ga ervan uit dat je gewoon even wilde praten.
Zij Ja, maar waarom met jou?
Hij Er is veel mis met mij, mijn bleke benen nog het minst, maar niet dat ik geen gesprek aankan.
Zij Er is veel mis met MIJ. Bijvoorbeeld: ik wilde bij jou zijn die dag. Je zien, horen, spreken.
Hij Ik zie daar echt niets verkeerd in.
Zij Vraag jij je dan niet af waarom ik het wilde?

Hij Omdat ...

Zij Omdat ik iets voor je voelde. Dat mocht niet. Ik was getrouwd. Mijn man was ziek. Hij lag op sterven.

Hij Iets voor iemand voelen. Hoe moet je zo iets formuleren? Iemand mogen klinkt gepaster, vind ik. Je mocht me. Zoals ik jou mocht. Mag.

Zij En waarom mocht ik je? Omdat je indruk op me gemaakt had. Eerst toen je dat kostuum kwam kopen in de Tosca, en de kwistenbiebel uithing. Dan die keer dat we elkaar hier tegenkwamen.

Hij Twee toevallige ontmoetingen toch?

Zij Maar de derde? Die heb ik zelf gekozen.

Hij Niet helemaal. Ik had je uitgenodigd. Uitgedaagd meer. De truc met de verjaardag van je moeder, weet je nog?

Zij Ik ben erop ingegaan. Waarom?

Hij Waarom niet?

Zij Terwijl mijn man op sterven lag. Ik schaam me diep.

Hij Je zocht troost.

Zij Ja. Maar waarom bij een man?

Hij Troost kan van overal komen. Man, vrouw, welk levend wezen ook.

Zij Afspreken met een andere man terwijl je eigen man ligt te sterven.

Hij Weer die formulering. Een afspraak klinkt zo vastberaden. Een beetje troost zoeken was het. En een afspraak is niet altijd een rendez-vous met een ondertoon van ongeoorloofd.

Zij Waarom troost zoeken van jou en niet van een vriendin? Oké. Laten we 't nu even niet over mij maar over jou hebben. Wat wilde jij van mij met je verjaardagtrucje?

Hij Je nog eens zien.

Zij Waarom?

Hij Ik zei het daarnet: omdat ik je mag. Vergeet niet dat een man graag met een vrouw praat. Liever dan met een man. De magie tussen de seksen, weet je. Daarom ben ik blij vandaag hier te zijn. Bij jou.

Zij Verlang jij naar me?

Hij Je vraag overrompelt me.

Zij Sorry. Ik begrijp mezelf ook niet altijd. Ik heb het al gezegd: ik wantrouw mannen. Maar tegelijk bevalt hun aandacht me. Het is alsof ik wil gewild worden. Maar alleen door fatsoenlijke mannen. Jij bent een fatsoenlijk man. Hoop ik. Anders voel ik me helemaal vervloekt. Wel?

Hij Wat?

Zij Verlang je naar me? Niet dat ik erop zit te wachten.

Hij En je hebt ook geen maatstok bij, hoop ik. Nee, ik verlang niet naar je. Dat zou gemakkelijk kunnen. Je hebt veel waar een man als ik gevoelig voor is. Je bent mooi. Verstandig. Rechttoe rechtaan. Verrassend.

Zij Maar je verlangt niet naar me.

Hij Toch. Maar ik gun het verlangen geen kans. Niet omdat het in de Bijbel staat. Ben je gelovig?

Zij Nee.

Hij In de Bijbel staat: als je de vrouw van je buur begeert, ruk dan je oog uit.

Zij Waarom alleen de vrouw van je buur?

Hij Omdat er anders alleen blinden overbleven zeker?

Zij Niet omdat het in de Bijbel staat, begeer je me niet, zei je - waarom dan wel?

Hij Maja.

Zij Je vriendin. Die je kostuum niet wilde helpen kiezen. Van dat kostuum gesproken: heb je het al aangehad?

Hij Nee.

Zij Nog een beetje en het is uit de mode.

Hij Ook niet op de begrafenis van je echtgenoot.

Zij Hoe zou jij geweten hebben waar en wanneer die plaatshad?

Hij Van een verpleegster van de oncologie, een kennis. De avond nadat je man gestorven is, was ik bij haar. De volgende dag ben ik een kopie van het overlijdensbericht dat je gestuurd had gaan halen. Enzovoort. Sorry voor mijn opdringerigheid. Maar waarom ben ik uiteindelijk niet naar de begrafenis geweest? Maja moest naar de dokter die dag. Ze wilde dat ik meeding.

Zij Vrienden mogen dat willen.

Hij Vriendinnen zeker.

Zij Voor haar depressie?

Hij Ja.

Zij En?

Hij Het probleem heeft een naam gekregen: burn-out.

Zij Ook in ziektes moet je de mode volgen.

Hij Sarcasme op de koop toe. Zoveel eigenschappen in één vrouw?

Zij Een slechte eigenschap. Ze maakt me dikwijls te vrijpostig. Maar dat heb ik je al uitgelegd. Waarom heeft ze een burn-out?

Hij Dat is, het spreekt vanzelf, een lang verhaal.

Zij Nu ik toch de stap heb gezet om je terug te zien, vertel. Het leidt me af van de frustratie dat ik hem gezet heb.

- Hij Maja is tandarts. Ooit heeft ze een van haar patiënten een verkeerde spuit gegeven. Geen verkeerde spuit, maar een spuit waar de patiënt allergisch voor was.
- Zij Nee. Vreselijk.
- Hij Voor de beide partijen.
- Zij Waren jullie toen al bevriend?
- Hij Maja was mijn tandarts. En ook gescheiden. Het klikte van bij het eerste gaatje. Zo gaat dat bij verliefdheid: plots, overrompend, compleet. Niet in vriendschap. Vriendschap moet stapvoets groeien.
- Zij Geen afleidingsmaneuvers, schoolmeester.
- Hij We zijn enkele keren samen uit geweest. Naar een vaste relatie waren we geen van beiden op zoek. Toen kwam dat ongeluk. Daarna was ze emotioneel nog nauwelijks toegankelijk. En het verbetert niet. Toch trek ik elke dag tot bij haar. Dat lijkt meer en meer op een pastoraal bezoek. Want voor jou waarschijnlijk gek genoeg: ik ben lid van de werkgroep ziekenzorg in onze parochie. Daarom ben ik ook tot bij de echtgenoot van het slachtoffer geweest. Rouwzorg hoort ook bij mijn vrijwilligerswerk. Zo leerde ik de tragiek van het ongeval pas echt begrijpen. Een dubbele beproeving: voor slachtoffer en veroorzaker. Het deed me inzien dat ik Maja niet in de steek mag laten.
- Zij Dus, jij gaat mensen die rouwen bezoeken. Dan kan ik moeilijk volhouden dat je een kwistenbiebel bent. (maakt handgebaar dat hij weer in haar achting stijgt) Hoe moet ik me je rouwzorg voorstellen? Toch meer dan handje vasthouden?
- Hij Ik probeer in de eerste plaats de angst van de stervenden te begrijpen. Hun 'luister naar me'. Hun 'help me'. 'Laat me niet in de steek.'
- Zij Is dat niet meer de taak van de nabestaanden?
- Hij Ook die hebben zorg nodig. Zeker erna. Zorg stopt niet met de dood.
- Zij Hoe kan je dat aan? Daar ga je toch zelf van onderdoor?
- Hij Aanvankelijk was ik er kapot van, klopt. Daarna begon het te wennen.
- Zij Kàn je aan zoiets wennen?
- Hij Ja. Omdat ik ervoor beloond word.
- Zij Ik dacht dat jullie gratis werkten?
- Hij Emotioneel beloond. Ik houd er een band aan over.
- Zij Een blijvende band?
- Hij Dat nu weer niet. Maar hoe tijdelijk ook, hij betekent iets.
- Zij Een band.
- Hij Tussen lijdende en luisterende mens.
- Zij Dat zeg je mooi: een band tussen lijdende en luisterende mens.
- Hij Daar word ik rijker van.
- Zij Ik ... Ik bewonder je.

Hij Wil je erover praten? Over jouw rouwproces?

Zij Nee.

Hij Het kan mij misschien helpen.

Zij Nee!

Hij Nee.

Lange stilte.

Zij Het is een onverdraaglijke gedachte elke dag opnieuw te beseffen dat hij er ook die dag niet zal zijn. Alleen wakker worden dus. Alleen ontbijten. Alleen winkelen. Sorry, ik ...

Hij Ik luister.

Zij Ik heb je ten andere niet uitgenodigd om het over mijn rouwproces te hebben.

Hij Over je schuldgevoel.

Zij Mijn verhaal is niet af.

Hij Gooi het eruit.

Zij Die dag, de verjaardag van mijn moeder, onze afspraak –of hoe moet je 't noemen -ik had maar net zijn kamer verlaten, op weg hiernaartoe. De verpleegster kwam me achternagelopen. Hoe kan ik het mezelf ooit vergeven? Je man is aan het sterven en je laat hem achter om een andere man te gaan zien.

Hij Dat moet een heel pijnlijke ervaring geweest zijn, ja.

Zij weet geen blijf met haar verdriet.

Hij Toch wil ik het nog eens proberen te kaderen. Door op die fatale dag hiernaartoe te komen had je geen andere bedoeling dan wat krachten op te doen om je stervende man daarna nog beter bij te kunnen staan. Dat is niet hetzelfde als ingaan op een rendez-vous met een vreemde man. En zo vreemd was ik nu ook weer niet: je had mijn benen al gezien. Bleek en krom. Sorry.

Zij Onze afspraak stond wel ook in MIJN smartphone. (traantjes)

Hij Als ik nu zeg: ik hou van jou, ga je dat dan niet verkeerd verstaan? Want ik hou van jou, als mijn antwoord op jouw 'wat moet ik toch met mijn verdriet?'

Zij Zeg je dat ook tegen een man die rouwt?

Hij Er zijn meer weduwen dan weduwnaars. Nogmaals sorry. Spot is niet altijd een gepast stijlmiddel. Ja. Ook tegen een man. Gisteren heb ik Bob geknuffeld. Hij rook niet goed, maar dat nam ik erbij. Negentig is hij. Sinds verleden week weduwnaar.

Zij Zo begon het met Wilfried ook. Maar die rook wel goed. Met een knuffel. Mijn eerste man was Walter. Weet je dat ik al voor de tweede keer weduwe ben?

Hij Je blijft me verbazen.

Zij Walter was een fijne kerel. En zeer sportief. Hij speelde volleybal. Twee van zijn vrienden hadden een motor. Hij wilde er ook een. Hij reed ermee naar de trainingen. Hij Mijn leven was gebroken, dacht ik. Zonder de Tosca en mijn vriendinnen had ik het niet overleefd. Ook de volleybalclub steunde me. Een van de spelers had ook zijn

partner verloren. Ik troostte hem, hij mij. Knuffelen, kom. Wilfried heette hij. Mijn tweede dus. De tweede. Denk maar niet dat het went. Het is mijn lotsbestemming om geen partner te kunnen houden. Had ik het lot maar niet getart. Walter was de roekeloosheid zelve. Die motor. Ik wist dat het verkeerd af ging lopen. Met Wilfried ook. Die had al eens de kanker overwonnen. Ik ... ik wist dat de ziekte nog in hem zat. Toch koos ik voor hem. Het is mijn lot. Ik kan geen man houden. Mijn lot. Geloof jij in lotsbestemming?

Hij Ik geloof in toeval. En vooral in pech en geluk. Jij hebt gewoon pech gehad. Brute pech.

Zij veegt een laatste traantje weg.

Hij Het zou goedkoop van me zijn, om nu een dooddoener boven te halen als: 'Je bent nog jong, je krijgt nog kansen.'

Zij Kansen op een partner, bedoel je?

Hij Onder meer.

Zij Ik wil geen man meer. Wat moet ik met een man die ook weer veel te vroeg zal sterven? Een derde keer tart ik het lot niet. Want ik ben voorbestemd om geen lange relatie met iemand te hebben. En als ik toch nog eens verliefd zou worden, dan zal ik medelijden krijgen en denken: man, je gaat dood voor je het weet, als je leven je lief is, hoepel op.

Hij Zoveel somberheid in één hart.

Zij Zo is het.

Hij Zo hoeft het niet te blijven.

Zij Wat wil je eraan doen?

Hij Wat wil jij eraan doen?

Zij Ik ga nu. Ik heb nog een afspraak met Sandra.

Hij Gaat het beter met h  r depressie?

Zij Niet echt. Maar allicht slechter dan met mij.

Hij Ga, troost, liefkoos Sandra. Steun haar. Onthoud van een ervaringsdeskundige: niets is zo opbeurend als er zijn voor een ander.

Zij Jij mag jezelf dan ook getroost weten: je was er voor mij vandaag.

Hij Dat heeft me geen moeite gekost.

Zij Dank je. En hou je nu maar wat met Maja bezig.

Hij Met veel liefde.

Zij Je bent echt een goeie vent.

Hij Da 's geen zware last om dragen.

Zij af.

4^e toneel (5 maanden later, augustus)

Hij is gezeten. Zij op. Hij recht.

- Zij Bedankt dat je gekomen bent.
- Hij Waar gaan we zitten? Dit is jouw stek, nee?
- Zij Mijn stek? Je spreekt of we hier alle weken afspreken. Het is vijf maanden geleden.
- Hij Vijf maanden al. Nu word ik echt oud.
- Zij Je ziet er goed uit.
- Hij Dat wilde ik van jou ook zeggen.
- Zij Ik doe mijn best.
- Hij Maar het doet nog elke dag pijn.
- Zij Ik wist niet dat het zo lang ging duren. Na de dood van Walter ging het vlugger, vond ik.
- Hij Misschien omdat je na Walter snel bij
- Zij Wilfried.
- Hij ... bij Wilfried terecht kon. Zijn hulp tilde je verlies boven je grenzen van pijn en twijfel.
- Zij Niet te geleerd, schoolmeester.
- Hij Sorry.
- Zij De laatste keer heb jij me ook geholpen. Op een andere manier dan Wilfried natuurlijk, maar even doelmatig. Bedankt.
- Hij Graag gedaan. De eerste keer heb jij mij geholpen. Met dat kostuum.
- Zij Heb je 't nu al aangehad?
- Hij Sorry.
- Zij Het wordt meer een relikwie dan een kledingstuk.
- Hij Het hangt in die naar lavendel geurende hoes die de Tosca me door jouw toedoen aan de hand gedaan heeft.
- Zij Het moet nu toch droog zijn in het bos? Het heeft al een maand niet geregend.
- Hij Ik heb geduld.
- Zij Dè eigenschap van de senioren.
- Hij Een slechte eigenschap. Ik zou soms beter eens uit mijn krammen schieten. Me boos maken. Over alles wat misloopt in de wereld. Ook over mezelf. Sorry.
- Zij Je blijft een rare vent.
- Hij Zeg het.
- Zij Wat?

Hij Een kwistenbiebel.

Zij Dat durf ik niet meer.

Hij Zo zo.

Zij Berekening.

Hij Berekening? In jouw mond klinkt dat als heiligschennis.

Zij Ik heb je hulp nodig. Daarna misschien.

Hij Wat kan ik voor je doen?

Zij Je bent toch niet gehaast? Bejaard is bedaard, las ik onlangs.

Hij Ik was gehaast om naar je toe te komen, niet om van je weg te lopen.

Zij Vertel eerst hoe het met je kleindochter gaat. En met je dochter. En met Maja. Met je vriendin. Hoe gaat het met haar?

Hij Dat zijn vele vragen tegelijk. De eigenschap van vrouwen uit de middenleeftijd.

Zij Bestaat die ook?

Hij Te jong voor Okra, te oud voor de Chiro.

Zij Begin met de jongsten. Je kleindochter.

Hij Die straalt. Ze heeft werk gevonden, maar belangrijker nog: ze heeft ook een vriend gestrikt.

Zij Mooi! Voor haar en voor de vriend.

Hij Voor hem zeker, Leentje is een tof meiske.

Zij Leentje? Mooie naam. Heb jij die gekozen?

Hij Dat heeft haar moeder gedaan, mijn dochter.

Zij Zie jij je kinderen vaak?

Hij Ik ben karig bedeed: ik heb maar één dochter en één kleindochter. Het voordeel: ik heb een hechte band met ze. Eén keer per week gaan we met ons drieën op stap. Om een terrasje te doen. En jij?

Zij Ik heb geen kinderen. Nooit gewild. Soms betreur ik dat.

Hij Kiezen is altijd ook verliezen.

Zij Ik heb alleen mijn collega's. Dat zijn tegelijk mijn vriendinnen. O ja, Sandra is veel beter. Sorry. Jij was bezig met jouw verhaal. Je gezin hebben we gehad. Nu iets over je vriendin.

Hij Maja.

Zij Wat een zucht.

Hij Maja is opgenomen.

Zij Bedoel je ...

Hij In een psychiatrisch centrum.

Zij Dat is slecht nieuws.

Hij Ik was haar ei zo na kwijt. Te veel pillen geslikt. Ik niet. Maja.

Zij Opgenomen. Waar?

Hij Niet ver hiervandaan. In *De Zoete Nood Gods*.

Zij Ook een mooie naam.

Hij Die veel lelijk verdriet verbergt.

Zij Ga je haar nog elke dag bezoeken?

Hij Elke dag.

Zij Merk je verbetering?

Hij Toch. Met mondjesmaat.

Zij Heeft ze nog wisselende stemmingen?

Hij Integendeel. Wat niet wil zeggen dat ze vrolijkheid uitstraalt. Ook niks sombers. Onverschilligheid. Vooral onverschilligheid. Soms wil ze niet dat ik haar hand vasthoud.

Zij Arme man.

Hij Arme Maja. Positief is dat ze het goed kan stellen met de medepatiënten. Vooral met Pampi.

Zij Pampi?

Hij Zo noemen ze hem daar. Zijn echte naam ken ik niet. Verleden maandag was ze gaan wandelen met hem. Ik heb gewacht, er is ook een cafetaria in *De Zoete Nood Gods*, voor bezoekers in nood, maar uiteindelijk ben ik toch maar vertrokken. 's Anderendaags was ze erg lief.

Zij Dus toch nog wispelturig.

Hij Een proces van heel lange duur, zegt dokter Ovemans, haar psychiater. Maar laten we 't nu eindelijk eens over jou hebben.

Zij Nog één vraag: hoe gaat het met je vrijwilligerswerk? Je ziekenbezoeken? Je rouwzorg?

Hij Ik heb een nieuwe job. Telefoneren met ziekenhuispatiënten. Elke dag twee uur. Doelgroep: patiënten die nooit bezoek krijgen.

Zij Wahw. Valt dat mee?

Hij Voor mij alleszins.

Zij Voor de zieken ook, ben ik zeker, je bent altijd lief en rustig.

Hij Over jou nu. Hoe verloopt de rouwverwerking?

Zij Wilfried leeft nog. In mijn hart.

Hij We zijn intussen hoeveel maanden verder?

Zij Tien maanden.

Hij Rouw je alleen of heb je hulp?

Zij Toch wel. Via de schoonzus van Sandra heb ik me aangesloten bij een zelfhulpgroep. *Missing you*, heet hij.

Hij Da 's pas een mooie naam.

Zij Hij verbergt veel goeie wil.

Hij En valt niet tegen.

Zij Eerlijk gezegd nee. Vooral de deelnemers overtreffen mijn verwachtingen. Driekwart zit niet de hele tijd te drammen. Aan gemopper heb je niets. Ook positief: er zijn evenveel mannen als vrouwen in onze groep. En wonder boven wonder: geen van hen vertoont haantjesgedrag.

Hij Nog altijd dat Tosca-complex?

Zij Niet als ze vriendelijk naar me kijken.

Hij Fatsoenlijk, bedoel je.

Zij Zonder hitsigheid, ja.

Hij Hoe vaak komen jullie samen?

Zij Elke eerste maandag van de maand. Komt goed uit. De maandag heb ik vrij. Ik ben ook ingeschreven voor een cursus rouwzorg. 't Is te zeggen: Peter heeft dat gedaan.

Hij Nu moet ik veel vragen tegelijk stellen.

Zij Wie is Peter?

Hij Wie is Peter?

Zij Een lid van *Missing you*.

Hij En wat is een cursus rouwzorg?

Zij Ik heb nog maar één les gevolgd, sorry voor mijn onvolledige uitleg dus. De cursus is gebaseerd op de boeken van een zekere Keirse ...

Hij Keirse. Manu Keirse. Bij hem ben je aan het goeie adres. Manu Keirse is top in zake rouwverwerking.

Zij Ik wist wel dat jij er meer van af wist dan ik.

Hij Jij zal me snel overtreffen.

Zij Vind je dat ik de fase van de ontkenning al voorbij ben?

Hij Je hebt de realiteit van het verlies altijd onder ogen gezien.

Zij En heb ik de pijn verwerkt?

Hij Bij onze voorgaande ontmoeting nog niet helemaal. Je was toen heel kwaad, vooral kwaad op jezelf. Achter die woede schuilde pijn.

Zij Schuilde schuldgevoel.

Hij Ben je daar nu overheen?

Zij Dankzij jou. Ik vond het zo aardig dat je het allemaal begreep. En kon relativeren. Je bent een fijne kerel. Maar dat heb ik je al gezegd.

Hij En hou er nu mee op, want overdaad schaadt.

Zij Ja, meester. Ik ben eigenlijk ook nooit bang geweest om in een depressie te geraken. Sandra is depressief geworden door haar scheiding. Scheiden is erger dan sterven, vindt ze. Wat vind jij? Jij hebt ervaring.

Hij Natuurlijk heb ik onder mijn scheiding geleden. Maar mijn pijn was geneesbaar. Tenslotte stelde mijn huwelijk niet zo heel veel meer voor.

Zij Sandra was stapel op haar man. Zijn vertrek moet haar verpletterd hebben. Misschien meer dan wat de dood twee keer met mij heeft gedaan.

Hij Maar nu gaat het de goede richting uit met jou.

Zij Ik denk nog elke dag aan hen. Aan Wilfried.

Hij Blijf dat doen.

Zij Ik ben ook Walter niet vergeten. Maar je kan niet om twee mannen tegelijk rouwen. Je kan er ook geen twee tegelijk graag zien.

Hij Je komt er wel.

Zij Waar kom ik?

Hij In een leefbaar leven.

Zij Ik heb geduld.

Hij Een prima voorbereiding om bij onze seniorenclub te komen. De club der geduldigen.

Zij Met clubleden gelijk jij ben ik daar niet bang voor. Soms heb ik het gevoel dat we elkaar wat meer moesten zien.

Hij Dat vraagt alleen een beetje planning.

Zij Ik zal er eens werk van maken.

Hij Nu weet ik nog altijd niet waarom je mijn hulp nodig hebt. Wat wil je me vragen?

Zij Als vriend. Ik moet je als vriend iets vragen. Ik mag je toch een vriend noemen?

Hij Je voorstel vertedert me.

Zij Het is niet zozeer de hulp van een vriend die ons door de moeilijkheden heen helpt, als wel het besef dat hij ons zal helpen als het nodig is. Uitgeknipt uit een tijdschrift. Van een zekere Epicurus.

Hij De Vlaamse woordenschat is even duidelijk als het tijdschriftknipsel dat je in de hand houdt. En nog korter ook. In de nood kent men zijn vrienden, luidt het.

Zij Ik doe een beroep op je ervaring als notarisklerk.

Hij Gepensioneerd notarisklerk.

Zij Je weet toch nog iets van doodschuld af?

Hij Je bedoelt de fiscale aangifte na het overlijden?

Zij Ik moet die nog altijd opmaken. Eigenlijk heb ik nog niets geregeld. Ik moet dringend een notaris spreken.

Hij Heb je er al een?

Zij Dat wou ik je vragen: wie beveel je me aan?

Hij Alle notarissen zijn aanbevelenswaard, of althans betrouwbaar. Bovendien zijn alle klanten van een notaris wettelijk beschermd.

Zij Zal ik bij die van jou gaan? Die bij wie jij gewerkt hebt?

Hij Je zal daar in goede handen zijn.

Zij Mag ik met jouw groeten gaan?

Hij Zeker. Vraag maar naar Rita.

Zij Vriendin?

Hij Collega. En vriendin.

Zij De eerste keer, na de dood van Walter, moest ik me niets van die dingen aantrekken. Zijn broer werkte bij Financiën. Hij regelde alles.

Hij Nu zal de notaris dat doen. Of Rita. Ik kan je ook wel helpen, voor de aangifte, maar notariële problemen bespreek je toch beter met haar of met de notaris zelf.

Zij Vreemd dat de dood nog voor dat soort beslommeringen zorgt ook. Peter wou ook helpen, maar ...

Hij Laat het aan vaklui over.

Zij Dat denk ik er ook van. Ieder zijn specialiteit.

Hij Ik retoucheer bijvoorbeeld mijn broeken ook niet zelf.

Zij Kwistenbiebel.

Hij Eindelijk nog eens een lievigheid uit je mond.

Zij Peter is leerkracht. In een vakschool. TSO, of hoe heet dat nu.

Hij Hij zal veel tijd voor je hebben.

Zij Toekomstige maand begint hij aan zijn laatste schooljaar.

Hij Nog meer tijd daarna. Hoe lang heb jij nog te doen?

Zij Tot mijn zestigste zeker. Nog bijna vier jaar dus.

Hij Op hoop van zegen.

Zij Ik lig daar niet van wakker. Ik kan mijn job nog gerust aan. En op de koop toe zorgt hij voor afwisseling.

Hij Met Peter zal je die niet nodig hebben. En ik ben er ook nog. Je vriend, zoals je hem noemt.

Zij Meen je dat?

Hij Natuurlijk meen ik dat.

Zij Da 's lief.

Hij Ik wed dat Peter ook lief is.

Zij Alleen heeft hij zo 'n grote oren. Ik schrik elke keer als ik naar hem kijk. 't Is lijk een auto met de portieren open.

Hij Rechttoe rechtaan. Het is goed dat je je stijl voor niemand verandert.

Zij Hij is ook lief, inderdaad. Anders dan jij, maar ook lief.

Hij Koester hem. Hij helpt vast je levenstrein weer op het juiste spoor te zetten.

Zij Je wil me toch niet koppelen?

Hij Je bent geen treinwagon.

Haar mobiele telefoon rinkelt.

Hij staat recht.

Zij Peter. Ga niet weg. Da 's de eerste keer dat hij me een sms'je stuurt. Of we vanavond naar de bioscoop gaan. Moet ik dat als een date verstaan?

Hij Als een wenk van het leven. Druk hem aan je boezem. Die wenk.

Zij Een date. Zou ik al durven?

Hij Probeer het.

Zij Nee! Nee! Ik wil geen relatie meer. Mijn relaties brengen ongeluk.

Hij Een date is geen relatie.

Zij Al mijn partners sterven.

Hij Kalm.

Zij Walter, Wilfried. Allemaal! Allemaal sterven ze!

Hij Hou je van Peter?

Zij Hoe kan ik dat weten? Ik ken hem amper.

Hij Oké. Doe het rustig aan. Maar geef hem een kans. En jezelf ook. Laat hem je weer zin in het leven doen krijgen.

Zij Vind je?

Hij En wie weet draaien ze geen mooie film vanavond. Die worden nog gemaakt, hoor.

Zij Als hij meer wil, tik ik op zijn handen. Of kijk ik naar zijn oren.

Hij Niet aankijken, kussen!

Zij Kussen? Nu al?

Hij Wil je wachten tot je met pensioen bent?

Zij Ik ben er nog niet klaar voor.

Hij Kussen vraagt geen opleiding.

Zij Ik heb altijd graag gekust. En ik knuffel graag. 't Is te zeggen: ik word graag geknuffeld. Seks mag ook. Maar eerst knuffelen.

Hij Alles op zijn tijd, zegt de schoolmeester in me. (recht)

Zij Ga je echt weg?

Hij Wil jij nog blijven?

Zij Nee, ik stap ook op.

Hij Dus, vragen naar Rita. Weet je 't zijn? Het notariskantoor?

Zij In de straat van de Colruyt.

Hij Veel succes.

Zij Nu zal 't wel wat duren voor we elkaar nog eens zien.

Hij Een korte afwezigheid versterkt de vriendschap, zegt het spreekwoord.

Zij Een gemiddelde tussentijd van drie maanden, vind je dat kort?

Hij Jij bepaalt de lengte: je hebt het nummer van mijn mobiele telefoon.

Zij Ik heb liever dat jij het initiatief neemt.

Hij We kunnen het ook aan het toeval overlaten.

Zij Me niet uitlachen.

Hij Bedankt voor de babbel.

Zij Jij bedankt.

Hij En die selfie met mijn nieuw kostuum komt eraan. (wil weg)

Zij Wacht! Wanneer verjaart je kleindochter?

Hij 17 maart.

Zij Da 's nog lang.

Hij Zes maanden.

Zij Slecht gegokt. Zes maanden dan maar. 17 maart. Mocht je die dag aan me denken, en en en... kom je dan naar hier? Ik zal er ook zijn.

Hij Afgesproken!

Zij Moet je 't niet in je smartphone zetten?
Hij Wat echt telt, zet ik hier. (wijst naar zijn hoofd).

5^e toneel (6 maanden later, 17 maart)

Zij Ik ben zo blij dat je gekomen bent.
Hij Wie weet hoe blij IK ben.
Zij 't Is vijf maanden geleden.
Hij Zes.
Zij We hadden niet zo lang mogen wachten.
Hij Je hebt een slechte gok gedaan. Maar je nam tenminste je lot in eigen handen.
Zij Heb je je kleindochter al gefeliciteerd met haar verjaardag?
Hij Ik heb haar een sms'je gestuurd. 'Allerliefste Leentje, als jij is er maar eentje.'
Zij Nogal goedkoop.
Hij Maar vanavond gaan we tafelen. Dat wordt prijziger.
Zij Jullie tweetjes?
Hij Met haar mama en met Vladimir.
Zij Vladimir?
Hij Leentjes vriend.
Zij Een Rus?
Hij Uit Hoboken.
Zij En hoe gaat het met jou?
Hij Vandaag bijzonder goed. Eerst een afspraak met jou, de meest bekwame van al mijn broekspijpaanpassers, de openhartigste, de grappigste. Daarna een etentje met mijn dochter en aanbeden kleinkind. Die Rus, pardon Vladimir, neem ik er met genoeg bij.
Zij Om een woord min of meer zit jij echt nooit verlegen, wel? En hoe past Maja in het verhaal?
Hij Die kan er niet bij zijn. WIL er niet bij zijn.
Zij Willen, kunnen – krijg ik er wat uitleg bij?
Hij Eigenlijk kàn ze niet en wil ze niet.
Zij Waarom niet?
Hij Ze is op vooruitgeschoven huwelijksreis.
Zij Op wat?

Hij Je hebt me verstaan, hoor.

Zij Op huwelijksreis? Zonder jou?

Hij Maar niet in haar eentje. Met Pampi.

Zij Nee!

Hij Ja. En na hun terugkeer trouwen ze. Ik ben uitgenodigd. Nu kan ik eindelijk dat kostuum aandoen.

Zij Je spot weer met me.

Hij Helemaal niet.

Zij Dat gaat daar razendsnel, in deuh ...

Hij *De zoete nood Gods.*

Zij Van een blitz-idylle gesproken.

Hij Dat mag je zeggen.

Zij Maar zo supersnel. Ongelooflijk.

Hij Je hebt ze niet tot wasdom zien komen, hun idylle. Ik wel. Maand na maand, week na week, dag na dag. Liefde moet groeien.

Zij Van vriendschap zei je dat ook.

Hij Inderdaad.

Zij Toch kan ik het bijna niet geloven.

Hij Begrijp je Maja dan geen beetje?

Zij Ik ken haar niet.

Hij Ik begrijp haar. Pampi is van de hele dag niet bij haar weg te slaan. Zo iemand heeft Maja nodig.

Zij Jij was toch ook elke dag bij haar?

Hij Een paar uurtjes maar, tweeëntwintig per etmaal te weinig.

Zij Waarom bleef je nooit langer?

Hij Omdat ze me niet echt aanmoedigde dat te doen.

Zij Hoe lang is het al aan de gang? Met Pampi?

Hij Ik denk al van een maand na haar opname.

Zij Hoe voel je je nu?

Hij haalt de schouders op.

Zij Kijk, dat is iets wat ik niet graag heb in je. Dat je zo moeilijk je gevoelens toont. Maak je toch eens boos. Dat wil je trouwens zelf, heb je me eens gezegd.

Hij Waarom zou ik?

Zij Verstand opzij, tijd voor de emoties. Kom op.

Hij Ik begrijp mijn gevoelens niet. Eerst was ik jaloers, een beetje toch, daarna opgelucht.

Zij Maja was toch geen blok aan je been geworden?

Hij Me inspireren deed ze ook niet meer. Ik heb het getest. Op een dag zei ik: "Morgen kan ik niet komen." "Dat geeft niet," antwoordde ze prompt, "dat geeft helemaal niet." Daarna nam ze zelf de leiding. Ze had er niets op tegen dat ik kwam, maar het hoefde niet elke dag te zijn. Eén dag werden er twee. Twee drie, drie een hele week.

Zij Hoe kan je dat zo onbewogen zeggen.

Hij Misschien ben ik te oud om ongelukkig te zijn.

Zij Sorry, ik begrijp je niet. Als we vrienden blijven, zal ik nog veel werk aan je hebben.

Hij Ik ben ook niet te oud om gelukkig te zijn.

Zij Echt?

Hij Ik meen het.

Zij Ook niet nu je weer alleen bent?

Hij Ik ben Robinson Crusoe niet. Ik leef niet afgezonderd op een eiland.

Zij Dat is jammer. Anders kwam ik in een bootje naar je toe gevaren. Maar niet op een vrijdag de dertiende.

Hij Je hebt reuzestappen gezet in je rouwproces.

Zij Te snel? Zadel me niet weer met een schuldgevoel op.

Hij Tegenover Wilfried?

Zij Hij is nog maar zestien maanden dood.

Hij En je bent hem nog niet vergeten. Maar Peter neemt waarschijnlijk beetje bij beetje meer plaats in, in je leven.

Zij Je herinnert je Peter dus nog?

Hij Van vrienden onthoud ik de diepste zielenroerselen. Van vriendinnen nog meer. Die eerste afspraak ... heb je een mooie film gezien toen?

Zij Dat ik het niet meer weet.

Hij Meer in zijn ogen gekeken dan naar het scherm?

Zij Wat? Nee! Ik voelde me er echt niet goed bij. Het licht ging uit en hij nam meteen mijn hand vast.

Hij Zo een lieve Peter.

Zij Dat wel, maar zo gehaast. Op weg naar huis wilde hij kussen. Een vrouw van zesenvijftig.

Hij Nog nooit een vrouw van zesenvijftig gekust?

Zij Zeg!

Hij Zalig. En sindsdien?

Zij We zijn daarna nog uit geweest.

Hij Mét kussen.

Zij Ja.

Hij En heb je de hemel al gezien?

Zij Je bedoelt ... Nee! Er is nog geen bed aan te pas gekomen.

Hij Dat bedoelde ik niet.

Zij Denk je trouwens dat je alleen in bed gelukkig kan zijn?

Hij Nee. Maar op weinig andere plaatsen zo intens.

Zij Naar bed met Peter, dat kan ik nog niet.

Hij Je houdt toch van hem?

Zij Als ik dat maar zeker wist.

Hij Wat?! Liefde duldt geen twijfel, hoor. Sorry, ik kan die schoolmeester in me echt niet doen zwijgen.

Zij Ja, ik twijfel.

Hij Dan moet je Peter dat eerlijk zeggen.

Zij Nooit voel ik mijn hart sneller slaan als ik bij hem ben. Wat moet ik zeggen?

Hij Een fijngevoelige vrouw als jij weet dat heel goed.

Zij Ik zou hem kunnen zeggen: 'Peter, ik voel wel iets voor jou, maar het is nog een beetje vroeg om die gevoelens tot volle wasdom te laten komen.' Mag ik jouw woorden gebruiken?

Hij Het moet eerlijk klinken. Waarom gebruik je je eigen woorden niet? 'Van iemand houden wil zeggen: betrokken zijn met hem, zorgen voor hem, genieten van hem, vriendschap voelen voor hem, en hem onvoorwaardelijke trouw zijn.'

Zij slaat de handen voor het gezicht.

Hij Ei ei.

Zij Ik hou niet genoeg van hem.

Hij Dat is jammer genoeg een niet onbelangrijk detail.

Zij Ik zit ook niet voortdurend aan hem te denken.

Hij Maar goed ook. Voor je 't weet zou je iemands broekspijpen eraf snijden in plaats van ze in te korten.

Zij Peter heeft geen humor.

Hij Is die wel nodig in de liefde?

Zij Ik vind van wel. Trouwens, spreek nog niet van liefde.

Hij Wat houdt je tegen?

Zij Vind jij dat ik van Peter houd?

Hij Heeft mijn mening belang?

Zij Ja, want je bent mijn vriend.

Hij Je hebt nog tijd om het zelf te achterhalen.

Zij Ik moet het nu weten, want hij wil snel met me trouwen.

Hij Snel dan nog.

Zij Je ziet het ook niet zitten?

Hij Ik hoef niet zo enthousiast te reageren als hij of jij.

Zij Daarom keek ik er zo naar uit om je te spreken. Ik hoopte dat jij me goede raad zou geven. Jij begrijpt me.

Hij Raad is niet altijd een geschikte basis. Op juiste gevoelens komt het aan.

Zij Ik denk eigenlijk meer aan jou dan aan hem.

Hij Ik ...

Zij Dat is me niet zo maar overkomen. Het is gegroeid. De hele week heb ik uitgekeken naar deze dag. Gisteren dacht ik: morgen zie ik hem. En mijn hart maar bonken, ik kon er niet van slapen vannacht. Zeg niet dat het je verbaast.

Hij Dat kan ik niet ontkennen.

Zij Wat?

Hij Dat het me niet verbaast dat je meer aan mij denkt dan aan Peter.

Zij Maar ik wil niets met je beginnen. Het kan niet. Je staat op de zwarte lijst als je iets met mij begint. Dat wil ik niet. Al mijn partners ... Jij gelooft niet in het lot, wel?

Hij Ik geloof in geduld. In een rustige aanpak. In de maakbaarheid van geluk.

Zij Geluk.

Hij In de liefde. In de liefde geloof ik. Liefde als 24 uur-bezigheid. in al haar vormen dus.

Zij De kleinste is genoeg voor mij. Als ze maar van jou komt.

Hij Vriendschap is ook liefde. Liefde zonder vleugels.

Zij Ik wil echte liefde. Vriendschap mét vleugels.

Hij Misschien moest ik toch nog maar eens naar de Tosca komen. Zijn er blauwe blazers binnen? Een lichtblauwe jeansbroek heb ik al. Alleen, de pijpen zijn een beetje lang.

Zij Ik kan ze aanpassen.

Hij Ik heb het kasticket weggegooid.

Zij Thuis heb ik ook naald en schaar. Ik zal niet naar je bleke benen kijken.

Hij Boxershorts of een gewoon slipje?

Zij Wat is het rapste uit?

Hij Wanneer mag ik komen?

Zij Weet je me wel wonen?

Hij Ik ken niet eens je naam.

Zij Danielle.

Hij Een mooie naam.

Zij Vind je?

Hij Eigenlijk niet.

Zij Ik ook niet, Laurens.

Hij Heb je wel een voornaam nodig, mevrouw rechttoe-rechtaan.

Zij Nee, meneer schoolmeester. Ja, meneer de kwistenbiebel.

Hij Misschien noem ik je mijn alleraardigst broekspijpaanpassende Tosca-meisje.

Zij Woorden. Altijd woorden. Je zou me beter kussen.

Hij Nu?

Zij Je gaat toch niet wachten tot ik met pensioen ben?

EINDE

Mocht je die dag aan me denken werd gecreëerd op 8 oktober 2017 door *Toneelgroep de Gezellen* en *Theater Alternatief* uit Buggenhout. Dat gebeurde op locatie, aan de toog van de cafetaria van het plaatselijke OCMW-gebouw. Die toog verbeeldde de toog van de ziekenhuiscafetaria waar het stuk zich afspeelt. Een goed zichtbare kalender duidde de juiste tijdstippen van de vijf scènes aan.

Lea Van der Beken en Guido Keppens speelden 'zij' en 'hij'.

Guido voerde de regie. Hij schakelde tussen de vijf scènes door wat figuranten in. Die vertolkten levensechte tafereeltjes die zich aan de toog van een ziekenhuiscafetaria voor kunnen doen.

Tussen 1 en 2

Een chirurg komt een trappist drinken, vergeet als gewoonlijk te betalen en wordt dan opgepiept.

Tussen 2 en 3

Twee zorgkundigen bestellen een frisdrank en roddelen maar wat.

Tussen 1 en 2

Een vrouwelijke verpleegkundige stort bij een mannelijke collega haar hart uit over het haantjesgedrag van een bepaalde dokter.

Tussen 1 en 2

Een dochter duwt haar opa in een rolstoel. Een lastpost. Hij zaagt erom maar krijgt geen drank, daar plast hij te veel van. Chocolade dan. Maar niet van het merk dat de cafetariabediende hem aanbiedt.